

XXII.

Forslag til Lov

om

midlertidigt Tillæg til Alders- og Invalidereventydere.

(Fremsat i Landstinget den 17. Oktober 1940 af Arbejds- og Socialminister *Kjærboel*).

§ 1.

Stk. 1. I Halvaaret 1. Oktober 1940—31. Marts 1941 ydes der til Personer, som oppebærer Alders- eller Invaliderevente, et midlertidigt Tillæg, som udgør:

1. For enlige samt for Ægtepar, naar kun den ene Ægtefælle oppebærer Rente: 36 Kr., 30 Kr. og 24 Kr.,
2. For Ægtepar, naar begge Ægtefæller oppebærer Rente: 60 Kr., 54 Kr. og 42 Kr., henholdsvis efter som Kommunen henhører til den første, anden eller tredje af de i Folkeforsikringslovens § 39 anførte Grupper af Kommuner.

Stk. 2 Tillægget ydes med $\frac{1}{3}$ ved Udbetalingen af Renten for November 1940 og med $\frac{1}{6}$ ved de følgende maanedlige Udbetalinger af Renten.

§ 2.

Stk. 1. Aldersrentenydere paa Alderdomshjem, jfr. Folkeforsikringslovens § 54, Stk. 2, er ikke berettigede til det her omhandlede Tillæg. Det samme gælder Rentenydere, der ikke har Forsørgelsespligt over for andre, og som ved Tillæggets Ydelse er indlagt i en af de i Forsørgelseslovens § 66 omhandlede Anstalter eller for offentlig Regning eller for en anerkendt Sygekasses eller Invalideforsikringsfondens Regning henligger i offentlige eller private Sygehuse, paa Helbredelsesanstalter, Rekreatiohjem eller lignende. For saa vidt en Rentenyder, der har Forsørgelsespligt over for andre, er indlagt som angivet i forrige Punktum, ydes Tillægget til den, til Fordel for hvem Renten anvendes helt eller delvis i Henhold til Folkeforsikringslovens § 53, Stk. 2, 2det Pkt., eller til den, hvem Renten i øvrigt efter det sociale Udvalgs Bestemmelse kommer til Gode, jfr. Folkeforsikringslovens § 52, Stk. 3.

Stk. 2. Klager over, at der er nægtet en Rentenyder Hjælp i Henhold til denne Bestemmelse, forelægges vedkommende Amtmand, hvis Afgørelse er endelig. For Københavns og Frederiksberg Kommuner Vedkommende forelægges Klager for Arbejds- og Socialministeren, hvis Afgørelse er endelig.